

عنوان مقاله:

یک مدل غیر شعاعی برای تعیین بازده به مقیاس

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی تحلیل پوششی داده‌ها (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

محسن رستمی مال خلیفه - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، گروه ریاضی، تهران، ایران

سمیرا یوسف پورکواری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، گروه ریاضی، تهران، ایران

مریم الله یار - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، گروه ریاضی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) تکنیکی مبتنی بر برنامه ریزی ریاضی، جهت ارزیابی عملکرد و محاسبه کارایی مجموعه ای از واحدهای تصمیم گیرنده (DMU) متجانس با چند ورودی و چند خروجی است. یکی از مباحث مهم در تئوری اقتصاد و نیز در DEA، مبحث بازده به مقیاس (RTS) است. در حقیقت تعیین نوع بازده به مقیاس برای یک واحد، به مدیر کمک می کند تا در مورد توسعه و یا تقلیل در آن واحد تصمیم گیری کند. با تکیه بر خاصیت محلی بودن بازده به مقیاس، در این مقاله بازده به مقیاس راست و چپ را مورد ارزیابی قرار می دهیم به طوری که، بازده به مقیاس هر DMU را با توجه به انبساط یا انقباض ورودی تعیین می کنیم. در این مقاله ابتدا مجموعه امکان تولید را در فرم اشتراکی تعریف میکنیم و سپس با توجه به مزیت های مدل های غیر شعاعی به بررسی بازده به مقیاس در هر دو نواحی انبساط و انقباض ورودی بر مبنای یک مدل غیرشعاعی می پردازیم. بدین صورت که بازده به مقیاس را نسبت به هر مولفه ی خروجی تعیین کرده و سپس به طور کلی نوع آن را ارزیابی می کنیم.

کلمات کلیدی:

تحلیل پوششی داده‌ها، بازده به مقیاس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/193362>

